

Adres voor Redactie en Administratie
Van Slingelandtstraat 70 Den Haag

Redacteur:
W. N. VAN DER HOUT

Dit blad verschijnt ten minste
éénmaal per maand

INHOUD. Officiële Mededeelingen: Kringbestuur; Statutenherziening; De vorming van den journalist; Onze Perspenning; Ledenlijst. — Het uitstapje naar Deventer. — Algemeene belangen: Een journalistenreis; Vriendschappelijke „expansiepolitiek”; Confectie-journalistiek; Auteursrecht op foto's; Textiel-journalistiek. — Personalia en berichten.

Officiële Mededeelingen.

Kringbestuur.

Zaterdag 14 Juni vergaderde het Kringbestuur in Victoria te Den Haag. Aanwezig waren de leden HANS, DEKKING, VAN DER HOUT, POLAK DANIELS, SANCROOS, SCHOTTING, KOUWENAAR en BIEMOND en de gedelegeerden dr. VAN OVERBEEK, HOLSBOER en VAN DEN BERGH.

Twee onderwerpen hielden de vergadering bezig, waartrent elders in dit nummer mededeelingen zijn gedaan nl. die van de perspenning en van de statutenwijziging-voorstel Oostelijke Pers. Naar die mededeelingen verwijzen wij hier ter plaatse.

Verschillende nieuwe leden werden toegelaten. (Zie ledenlijst).

Omtrent het uitstapje naar Deventer werden eenige nadere mededeelingen gedaan ter voorbereiding van het slagen van het uitstapje.

De voorstellen tot reorganisatie van de Weerstandskas zullen — aldus werd na uitvoerige discussie besloten — aan den Kringraad in algemeene trekken worden voorgelegd. Zoodra het ontwerp daarvan gereed is zal het gepubliceerd worden.

De afwikkeling van de kwestie van het Arbeidscontract is weer iets gevorderd. Van de Katholieke organisaties — Journalisten en Directeuren — was bericht ingekomen, dat zij zich behoudens enkele punten met het ontwerp kunnen vereenigen. Over die punten van verschil werd door het Bestuur nader beraadslaagd. Sommige waren aanvaardbaar, andere minder. Omtrent de laatste zal alsnog overleg worden gepleegd.

Statutenherziening.

Bij het Kringbestuur zijn op het oogenblik aanhangig eenige voorstellen beoogende herziening van Statuten en Reglement, namelijk:

1e. voorstellen van enkele bestuursleden, ten doel hebbende de oprichting van een *Weduwen-kas*, al of niet door middel van reorganisatie van de Weerstandskas;

2e. voorstellen van de vereeniging „De Oostelijke Pers” tot wijziging van den *organisatie-vorm* van den Kring.

Inzake punt 1 zal binnenkort, ingevolge bestuursbesluit, het advies van den Kringraad worden gevraagd.

Inzake punt 2 heeft het Bestuur — na krachtigen aandrang van den heer Holsboer — tot behandeling van deze reeds vroeger ingediende voorstellen besloten, het prae-advies van het Bestuur daarop zóó tijdig vast te stellen, dat de behandeling en beslissing door onze algemeene vergadering in den loop van het volgend jaar zal kunnen plaats hebben.

De vorming van den journalist.

Aangezien van verschillende zijden telkens weer gevraagd werd om een exemplaar van praeadvies, dat het Kringbestuur uitbracht over de vorming van den journalist en door één der universiteitsbesturen een aantal exemplaren daarvan werden aangevraagd, hebben wij het laten herdrukken en geven wij het hier nogmaals zooals het luidt nadat aan het slot een paar kleine wijzigingen door de ledenvergadering te Haarlem zijn aangebracht.

* * *

Het Bestuur heeft met belangstelling gevolgd al hetgeen in de laatste jaren in den Kring is geschreven en gesproken over het vraagstuk van de vorming der journalisten en het spreekt gaarne een woord van waardeering uit voor de wijze, waarop de Haagsche Journalisten Vereeniging dit onderwerp heeft behandeld en voorbereid.

Toen van de zijde der vereeniging bij het Bestuur een motie was ingediend, waarbij later zich voegde een motie van den Kringsecretaris, heeft het Bestuur gemeend deze gansche aangelegenheid aan alle plaatselijke en gewestelijke vereenigingen ter bespreking te moeten voorleggen ten einde door middel van den Kringraad advies te ontvangen. Nu deze adviezen zijn uitgebracht en in de vergadering van den Kringraad daarover onderlinge besprekingen zijn gehouden wenscht het Bestuur na ampele discussie zijn oordeel mede te deelen.

Bij alle verschil van opvatting en inzicht meent het Bestuur, te mogen constateeren, dat men algemeen van oordeel was, dat een deugdelijke grondslag van algemeene ontwikkeling voor jongelui, die in de journalistiek willen komen, een voorname eisch is. Gelijk voor vrijwel ieder vak geldt, is ook voor de journalistiek noodig een bijzondere combinatie van eigenschappen en geestesgaven. Zonder deze is de kans op slagen in ons vak als uitgesloten te beschouwen. Maar een goede algemeene ontwikkeling is evenzeer onmisbaar; zonder deze is voor dengene, die overigens de vereischte eigenschappen en gaven bezit, de kans van slagen evenzeer gering. Slechts wanneer aan beide soorten van eischen wordt voldaan, is de kans aanwezig; gemis van één van beide moet tot ernstige teleurstelling of tot mislukking leiden.

Die eigenschappen en gaven kunnen moeielijk vóór de intreding in het vak getoetst worden; de ervaring in het vak moet in deze uitwijzen of en zoo ja in welke mate zij aanwezig zijn.

De algemeene geestelijke ontwikkeling kan wel getoetst worden, omdat zij het resultaat is van het onderwijs dat genoten werd. Algemeen bleek men dan ook van meening dat voor intreding van jongelui in ons vak het bezit van het diploma H. B. S. 5-jarigen cursus, Gymnasium of daarmede gelijk te stellen diploma als minimum-eisch dient te worden gesteld. Deze eisch geldt voor de jongelieden; wanneer iemand langs anderen weg zich een bijzondere ontwikkeling heeft veroverd of iemand door buitengewone gaven op bepaald gebied heeft getoond over een goeden grondslag van ontwikkeling te beschikken dan is natuurlijk het vak allerminst voor hem als gesloten te beschouwen.

Het Bestuur is derhalve voor behoud van de journalistiek als open vak maar erkent de noodzakelijkheid van het stellen van een objectieven norm voor de geestelijke ontwikkeling, met name voor de jongeren, die in het vak willen komen.

In de tweede plaats constateert het Bestuur, dat in het algemeen weinig sympathie bestaat voor de oprichting van een vakschool voor journalisten, waarin de praktijk van het beroep onderwezen zou worden. Het Bestuur heeft daarvoor ook geen sympathie omdat het meent, dat de beste leerschool voor het beroep, het beroep zelf, het leven in de kranten-wereld is en blijft. Een vakschool zou bovendien noodzakelijkerwijze leiden tot vak-examens en het verwerven van een vak-diploma, dat de onjuiste opvatting zou kunnen wekken, dat de bezitter volleerd journalist is, hetgeen pas kan blijken, wanneer hij tijdens zijn arbeid aan de krant zelf, heeft getoond of hij de voor de uitoefening van het beroep vereischte eigenschappen en geestesgaven bezit.

Het Bestuur meent derhalve te moeten uitspreken, dat instelling van vak-examens ongewenscht is.

In de derde plaats constateert het Bestuur, dat zich vooral in de latere jaren een uitgebreide wetenschap heeft ontwikkeld, die de krant, de publiciteit, de verhouding van pers en maatschappij enz. als haar materie heeft. Aan tal van universiteiten in het buitenland wordt deze wetenschap beoefend zoowel door hen, die zich tot de journalistiek als vak aange trokken gevoelen als door hen, die zich voorbereiden voor de vervulling van belangrijke maatschappelijke functies. Uit het contact van pers en maatschappij zijn ontstaan en ontstaan nog bij voortduring verschillende vraagstukken, omtrent welke zoowel de journalist als hij, die in het maatschappelijke leven een functie van beteekenis vervult, door studie zich een grondige kennis dient verworven te hebben. Wanneer het mocht gelukken de aan de universiteiten studeerenden een goed inzicht in het wezen van de pers te verschaffen dan zal de pers daarvan ongetwijfeld voordeel hebben. Thans stuit een goede verhouding met autoriteiten en anderen maar al te dikwijls af op een gemis aan juist begrip bij hen omtrent de pers.

Het Bestuur meent derhalve als zijn oordeel te moeten uitspreken dat in eenigerlei vorm aan één of meer onzer universiteiten en hoogeschole onderwijs in onderwerpen de pers, de publiciteit en de journalistiek betreffende gewenscht is te achten.

Hetgeen in de motie der H. J. V. wordt gevraagd is in feite iets anders. Gevraagd wordt daarin dat de mogelijkheid geopend zal worden dat studenten voor zoover hun vrijheid is gelaten een deel van hun examen-vakken te kiezen, ook zoodanige vakken zullen mogen kiezen welke met het oog op het beroep van journalist meer beteekenis voor hun studie hebben. Het komt het Bestuur voor dat van zoodanige uitbreiding der vrije keuze eerst sprake kan zijn wanneer op eenigerlei wijze onderwijs in journalistieke onderwerpen aan een universiteit wordt gegeven. Zoodra dergelijk onderwijs wordt gegeven zal de aandrang tot uitbreiding dier vrije keuze ongetwijfeld spoedig ontstaan, waarna omtrent dit onderwerp alsnog nader kan worden beslist.

Ten slotte meent het Bestuur nog één punt te moeten behandelen, de vraag nl. op welke wijze getracht kan worden voor de reeds in functie zijnde jongere journalisten de gelegenheid te openen hun kennis voor en omtrent het vak te vergrooten. Wellicht is het mogelijk, dat zij het onderwijs in de journalistiek enz. aan de universiteiten volgen. Aandrang zou bij de hoofdredacties en directies der dagbladen geoeffend kunnen worden om hun daartoe de gelegenheid te geven en gebruikmaking daarvan aan te moedigen. Voorts ware het denkbeeld van instelling van speciale cursussen in belangrijke centra van ons land te overwegen. Het Bestuur is gaarne bereid dit vraagstuk nog eens ernstig te bezien.

* *Conclusies.*

Resumeerende komt het Bestuur tot de volgende conclusies, die het aan de ledenvergadering ter goedkeuring voorlegt:

De Nederlandsche Journalistenkring spreekt als zijn oordeel uit:

1°. Aangezien voor het slagen in de journalistiek het bezit van bijzondere eigenschappen en geestesgaven welke door geen opleiding zijn te verkrijgen, onmisbaar is, is een speciale, op de praktijk gerichte vak-opleiding met als onvermijdelijk gevolg het instellen van vak-examens en een vak-diploma ongewenscht te achten.

2°. Bij behoud van de journalistiek als open vak en met erkenning van de groote waarde, die het bezit van specifieke eigenschappen en geestesgaven voor een goede vervulling van het beroep heeft, dient voor de jongeren, die in het vak willen komen, het bezit van het diploma H. B. S. 5-jarige cursus, eindexamen Gymnasium of daarmede gelijk te stellen diploma als minimum-eisch voor geestelijke algemeene ontwikkeling te worden gesteld.

3°. Aan de Nederlandsche universiteiten en hoogeschole dient voor de studenten en eventuele toehoorders de gelegenheid te worden geopend onderwijs te ontvangen in onderwerpen de pers, de publiciteit en de journalistiek betreffende.

4°. Nader onderzocht dient te worden wat alsnog gedaan kan worden ten gunste van de verdere ontwikkeling en vorming van reeds in functie zijnde journalisten.

Onze Perspenningen.

In verband met de geldigheid der politiepenningen (perspenningen), die in verschillende steden worden uitgereikt; de voorwaarden waaronder die uitreiking geschiedt; de controle op het gebruik ervan en op een eventuele intrekking is in de laatste maanden vanwege het Kringbestuur met politie-autoriteiten en met vertegenwoordigers van aangesloten vereenigingen van gedachten gewisseld. Vervolgens is de aangelegenheid eveneens behandeld in enkele vergaderingen van het Kringbestuur.

Thans is door het Kringbestuur daaromtrent een advies gezonden aan een commissie, waarin verschillende politie-autoriteiten zitting hebben. In dit advies wordt, in hoofdzaak, aangeraden:

1e. de politie-penningen van Amsterdam, Rotterdam en Den Haag onderling en zonder eenige beperking in deze drie steden geldig te verklaren (hiertoe heeft men zich van politie-zijde reeds bereid verklaard);

2e. de geldigheid van de in die steden van ons land uitgereikte politie-penningen geleidelijk uit te breiden tot andere steden van ons land en, wederkeerig, de politie-penningen van die andere steden onverkort geldig te verklaren in Amsterdam, Rotterdam en Den Haag, wat dit laatste punt betreft allereerst beginnende met die steden waar een journalisten-vereeniging is gevestigd;

3e. het uitreiken en intrekken van politiepenningen uitsluitend en niet anders te doen geschieden dan op advies van de betrokken Journalisten-vereeniging.

Voorts worden nog eenige wenken gegeven betreffende verschillende punten.

Het zal, op deze manier, wellicht mogelijk zijn, om in de toekomst te komen tot één politie-penning (perspenning), geldig in het geheele land.

Ledenlijst.

Voorgedragen als gewoon lid:

W. ZIJP, *De Waterlander*, Watergang (N.-H.)
 Mej. L. BOON, *Nwe Ap. Crt.*, Hoogakkerlaan 79, Apeldoorn.
 F. FERRARI, *Nwe Ap. Crt.*, Johannesstraat 8, Apeldoorn.
 A. KELDERMAN JR., *Dev. Dagblad*, Polstraat 7, Deventer.
 G. J. BACKER VAN LEUVEN, *Pr. Ov. en Zw. Crt.*, Engelsche werk 35^{5a}, Zwolle.
 L. S. J. HANEKROOT, *Maasbode*, Leidschestr. 78², A'dam C.
 C. C. M. DE GROOT, *Maasbode*, Nassaukade 150, A'dam W.
 W. J. M. H. HOSSELBERGS, *De Tijd*, Bloemgr. 22², A'dam C.

Aangenomen als gewoon lid:

H. DIEMER, *De Rotterdammer*, Rotterdam.
 P. HARTMAN, *De Ned.*, Segherstraat 28, Den Haag.
 G. P. BAKKER, *Salland*, Deventer.
 H. W. ASSMANN, *Panorama*, Kleverparkweg 193, Haarlem.
 L. A. M. VIERHOUT, *Panorama*, Parklaan 93, Haarlem.
 W. G. A. M. v. WILLEG, *N. Haarl. Crt.*, Kleverparkweg 61, Haarlem.
 M. SLUIJTER, *Het Volk*, Zaaiersweg 89, Amsterdam O.
 Mr. F. X. M. VAN WOESIK, *Maasbode*, Weerdsingel O. Z. 37bis, Utrecht.

Aangenomen als buitengewoon lid:

TH. B. F. HOVER, *Opr. Haarl. Ct.*, Hazepaterslaan 14, Haarlem.

Adresverandering:

J. v. D. ZEE, Rembrandtlaan 54b, Schiedam.
 IS. JESSURUN CARDOZO, Weteringschans 229, Amsterdam C.
 H. W. SANDBERG (tijdelijk adres Juli, Aug. en Sept.)
 Klaverstraat 26, Den Haag.
 H. KLAASSEN, Bornebroekschestraat 172, Almelo.
 K. D. HARTMANS, Corn. Krusemanstr. 1 boven, Amsterdam Z.
 J. VAN OOSTENDE, Nieuwe Daalstraat 5, Utrecht.
 J. J. VAN MECHELEN, Heerengracht 559, Amsterdam C.
 R. C. VERWEIJCK, Nassaukade 163, Amsterdam W.
 J. JASPER, Henr. Ronnerplein 28, Amsterdam Z.

K. JASSIES Azn., Rietstraat 35, Almelo.
Mevr. CAROL. VAN LANCKER-VAN DOMMELEN, Celebesstr. 29,
Den Haag.

Gevraagde adressen:

G. L. F. LANDRÉ, Rotterdam.
J. BORSTLAP, Rotterdam.
B. HATTINK, Amsterdam.
N. M. VAN DER ROER, Amsterdam.

Het uitstapje naar Deventer.

Ons uitstapje was weer een groot succes en degenen die niet meedingen kunnen er veel spijt van hebben.

In korte trekken willen wij er iets van meedeelen.

Zaterdagmiddag tusschen 3 en 3½ uur arriveerden alle deelnemers op het station te Deventer. De Voorzitter van Vreemdelingenverkeer was de eerste die ons, in de stations-wachtkamer, een welkom toeriep.

Vervolgens ging het in optocht naar den Schouwborg waar onze Voorzitter zijn rede hield over de economische positie van den Ned. journalist. Deze rede zal afzonderlijk worden uitgegeven.

Na het uitspreken van deze rede heeft het eere-lid, de heer P. A. Haaxman Jr., het woord gevraagd en in een hartelijke toespraak het Kringbestuur en inzonderheid den voorzitter dank gebracht voor hetgeen er in de laatste tien jaar in het belang der journalisten is verricht.

De woorden van den 83-jarigen nestor der Nederlandsche journalisten werden met luiden bijval begroet.

Het gezelschap bracht daarna een bezoek aan het Museum de Waag, waar de directeur dr. M. S. Houck en mr. H. Kronenburg voorlichting verstrekten bij de bezichtiging der talloze interessante en kostbare voorwerpen (en waar een koele dronk lafenis bood tegen zomerwarmte) en aan de Grootte Kerk, waar de gemeente-architect, de heer W. Uytenhoudt en de heeren C. B. Vervoert en A. G. Heltmar, leden der restauratie-commissie, allerlei inlichtingen gaven over het belangwekkende gebouw.

Ontvangst ten stadhuize.

In de met palmen getooide groote hal van het stadhuis werd het talrijke gezelschap daarna officieel ontvangen.

De heer mr. F. W. R. Wttewaal, burgemeester, riep, omringd door alle wethouders en den gemeente-secretaris, den gasten van Deventer een hartelijk welkom toe in zijn gemeente. Hij wees op de beteekenis der pers, ging in enkele groote lijnen haar geschiedenis en de hoofdpunten harer ontwikkeling na, gaf een schets van haar onmisbaarheid in den tegenwoordigen tijd, zette ook de beteekenis voor zijn gemeente uiteen, en eindigde met nogmaals te verzekeren, dat het bezoek der Nederlandsche journalisten op den hoogsten prijs wordt gesteld.

De voorzitter van den Kring antwoordde. Wij hebben — zei hij — waarlijk niet alleen aan Deventer koek gedacht, toen wij hierheen gingen. In het wapen van Deventer staat trouwens geen koek, maar een adelaar, en de stad heeft zich in later tijd met adelaarsvlucht ontwikkeld. Spr. wees op haar beteekenis op verschillend gebied, zag in deze hartelijke ontvangst een nieuw symptoom der goede verhouding tusschen overheid en pers en bracht daarvoor oprecht dank.

Nadat de eere-wijn was geschonken heeft men de prachtige burgemeesterskamer bezichtigd en de vermaarde bibliotheek van het vroege Altheneum; in deze laatste gaven de burgemeester en de bibliothecaris, mr. Van 't Hoff, voorlichting.

De feestmaaltijd.

's Avonds had in den schouwborg, aan keurig-versierde tafels, de feestmaaltijd plaats, dien het gemeentebestuur de bezoekers aanbood. Hieraan namen, met den burgemeester, ook de wethouders en de gemeentesecretaris deel, benevens mevrouw Wttewaal, de echtgenote van den burgemeester; het Kringbestuur had haar 's middags een groote mand rozen gezonden.

De volgende

DISCH-KAART

moge niet onvermeld blijven. Dat de auteur ervan onze collega Holsboer is mogen wij helaas niet verklappen.

Ziehier het menu:

Gemengd nieuws
in licht verteerbare trant
Soep voor de Koningin der Aarde

Uitknipsels van Zeetongen
(volgens de laatste noteeringen in de Visscherij-rubriek).
Met een Peterselie sausje voor de smakelijkheid
van het entre-filetje

Ossentong met Saus
nóg pikanter dan de nieuwste „primeur”.
(Geen prikkellektuur). Doperwtjes uit de Tuinbouw-rubriek

Gebraden Kuikens met compôte
(„Canards” durfden wij de pers niet voorzetten)

Vanille-ijs met perziken
(Een „bijvoegsel” om in te smullen)

Vruchten
(Moge de samenwerking tusschen Overheid en Pers
er minstens even beste geven!)

Aan tafel werden tal van hartelijke toespraken gewisseld. Door den burgemeester, die veel gereisd heeft, veel kennis nam van de pers in andere landen en die een alleraardigste vergelijking trok tusschen de pers in die landen, welke in het voordeel van de onze uitviel; hij eindigde met een dronk op den heer Hans. Door den Kringvoorzitter, die nogmaals dankte en een dronk instelde op mevrouw Wttewaal, waarmede geestdriftig werd ingestemd. Vervolgens door den heer Haaxman, die een galanten groet bracht aan den vrouwelijken wethouder van onderwijs der gemeente, mevrouw Saunders-Blaauboer, en eindelijk door den heer W. C. van Meurs, die op de beteekenis der stad van het koloniale onderwijs wees.

De wethouder, mevr. Saunders heeft harerzijds geantwoord. Zij verklaarde het op prijs te stellen dat het strijkje niet (zooals na andere toespraken) een „Lang zal ze leven” had gespeeld, want dat zou ironie zijn geweest. Immers de jongste wijziging der gemeentewet heeft het doodvonnis uitgesproken over haar raad- en wethouderszetel. Zij had nog wel iets voor Deventer willen doen; thans wilde zij er alleen nog op wijzen dat Deventer op onderwijsgebied altijd heeft uitgeblonken.

De aanwezigen juichten deze rede toe met een daverend... „Lang zal ze leven!”

De maaltijd verliep in de beste stemming en na afloop luisterden de gasten naar een concert, dat het Deventer strijkje, onder leiding van den heer Steven Coldewey in de Buiten Sociëteit ter eere van het bezoek gaf. En daarna trok men naar de „binnen-sociëteit”, waar een deel van Deventer jongelingschap mede aan het genoegeijk samenzijn deelnam, en... waar het laat werd.

Zondag.

Op Zondagmorgen werd in een dertigtal auto's, aangeboden door leden van de Deventer Motor- en Automobiëclub, en onder begunstiging van het prachtige zomerweer, een schitterende tocht door de omgeving van Deventer gedaan, die zich tot bij Apeldoorn uitstreckte. In het bijzonder werd daarbij ook het landgoed „De Poll” bezichtigd, van de familie Schimmelpenninck; een wandeling over dit uitgestrekte goed gaf ruimschoots gelegenheid met de groote schoonheden ervan kennis te maken. Het slot van dezen tocht was een rit door Deventer; onder groote belangstelling der bevolking, de stad doorkruisend, had men gelegenheid kennis te maken met tal van schoone gebouwen en historische gevels en met moderne inrichtingen op het gebied van onderwijs, handel en industrie, die bewezen dat Deventer niet alleen een oude, maar ook een nieuwe stad is.

In het aan den IJssel gelegen restaurant „Het Wapen van Deventer”, vereenigden de journalisten zich aan een wederom door het gemeentebestuur aangeboden oud-Deventer koffietafel.

Deze maaltijd is een der glanspunten van het bezoek geworden. Men kon zich te goed doen aan een weelde van Overijsselsche producten, op een in Overijsselschen oudvaderlijken trant gedekte tafel uitgesteld, en men werd daarbij bediend door een schare van allerliefste Deventer meisjes in Overijsselschen dracht. „Alleen de schoentjes zijn modern”, verklaarde burgemeester Wttewaal, die zijn gasten ook hier het welkom toeriep, en die met dit alles voor zijn gemeente een groote overwinning behaalde. Om geheel in stijl te blijven hielden dr. M. C. Houck, directeur van het Waagmuseum, en wethouder Kelderman toespraken in dialect, telkens door den burgemeester in dialect aangekondigd. Toen echter de Kringvoorzitter pogde in denzelfden stijl te ant-

woorden, werd dit een kostelijk ehec en daarom ging hij na bekomen dispensatie spoedig in het „Hoog-Hollans” over, om onder langdurigen bijval der aanwezigen te verzekeren, dat deze Deventer dagen voor de journalisten onvergetelijk zullen blijven.

Een bijzonderheid van deze tafel was ook een keurig menu in de Overijsselsche taal, door dr. Houck samengesteld, luidende aldus:

Borgemeister en wetholders van Dèventer gunt zich de eere de Lidmaoten van de „Nederlandsche Journalistenkring”, dee in disse stad van heinde en veere bie mekare bint ekommen, vrindelek uut te neudigen um op Zundag den 29en van Zommermaond 1930 in 'n ampatte samenkomste an te gaon zitten an de koffietaofel, dee ze veur oeluu klaar ezet hebt in de harbarge

'T WAOPEN VAN DÈVENTER

an de Worp, an gunne kante van den Iessel bie de Lange Brugge.

Bie zuuvere koffie zonder dik en suukerieje en met suukerklutjes en melk of room van de roodbonte Iesselbiesten wordt oe toedeend: Sneejen vas wittebrood en plekskes echt Dèventer Roggebrood, haspel-tjes en duzzelkes, krintenstoete en timkes, ooke wel krintenpleskes enuemd, Dèventer kooke, keeze, wost, schinken, nègholt, kolde ekaokte kalslèver, appelpint met suuker, eerbèzen of wat anders an ripe vruchten te kriegene is.

Aj soms wat te vraogen of te zeggen hebt, doo 't dan gerus in 't Hoog-Hollans, wat de luu hier bes verstaot.

En noe, krantenschrievers en schriefsters laot oe neet neugen, tast dapper too en èt en drinkt oe zat. En aj tamee weer bie oew eigen volk thuus bint, haopen wie daj gien kwaojen dunk met enaomen hebt van onze vroggere Keizerleke Vrije Hanzestad Dèventer.

Na afloop van dezen maaltijd werd afscheid genomen van burgemeester Wttewaal, die geestdriftig is toegejuicht voor alles, wat hij in deze beide dagen deed om het den Kring aangenaam te maken.

Ten slotte vertrok het gezelschap 's middags met een door de directie van het *Deventer Dagblad* aangeboden extra-tram naar Gorssel, waar het zich, te midden der fraaie bosschen, vereenigde aan een thee, mede door genoemde directie aangeboden in hotel „De Eikeboom” en waar tal van dranken en andere versnaperingen gereed stonden. De directeur van het *Deventer Dagblad*, de heer E. A. Wolfson, heeft hier de aanwezigen hartelijk welkom geheeten namens zijn blad, en de heer Hans heeft hem onder aller instemming dank gebracht voor deze royale ontvangst en de beste wenschen uitgesproken voor den bloei van zijn courant. Spr. heeft voorts namens alle deelnemers hier een souvenir overhandigd aan den heer F. Th. Holsboer, voorzitter van de „Oostelijke Pers” en hoofdredacteur van het *Deventer Dagblad*, die zich zooveel moeite voor dit bezoek had gegeven.

In den namiddag keerde men per extra-tram naar Deventer terug.

Verkwikt door veel hartelijkheid, in het oude en toch zeer moderne Deventer ondervonden, en voorzien van allerlei geschenken, met kwistige hand uitgedeeld, vertrokken de deelnemers aan dit bezoek Zondagavond huiswaarts.

Algemeene belangen.

Een journalistenreis.

Een gezelschap van 20 Nederlandsche journalisten heeft, op uitnodiging van het Rheinisches Verkehrsverband te Godesberg, een 8-daagsch reisje gemaakt door het Rijnland, teneinde reisindrukken op te doen van het land en de toestanden. Achtereenvolgens werden de steden Duisburg, Düsseldorf, Keulen, Coblenz, Mainz, Wiesbaden, Bonn en Aken bezocht, waartusschendoor nog gelegenheid bestond, zich een vluchtig denkbeeld te vormen van de schoonheid der natuur in den Eifel, het Ahr- en Moezeldal en natuurlijk in het Rijnland zelf. Overal, ook in de kleinere steden, als Cochem, Oberwesel, Bacharach, Bingen, Bad Godesberg, Nideggen, was de ontvangst, die meestal door den „Oberbürgermeister” of „Bürgermeister” geschiedde, allerhartelijkst en die hartelijkheid maakte de vermoeienissen van deze wel

zeer inspannende reis met haar eenigszins overladen programma ruimschoots goed. De gehouden toespraken gaven vooral uiting aan de wenschelijkheid der bevordering van de Nederlandsch-Duitsche betrekkingen en collega Holsboer, voorzitter van de Oostelijke Pers, wien door den Kring was verzocht, de leiding op zich te nemen, heeft niet nagelaten in antwoord daarop ook het wenschelijke van een algemeen goede internationale verstandhouding in het licht te stellen. Te Aken heeft hij, uit naam zijner collega's, een geschenk aangeboden aan den heer H. A. Lux, directeur van het Städtische Verkehrsamt te Düsseldorf, wiens onovertrefbare hoedanigheden als „Reiseleiter” het gezelschap in deze dagen heeft leeren waardeeren.

Vriendschappelijke „expansie-politiek”.

Wanneer ik voor 't volgende eenige ruimte in ons orgaan wil vragen, dan moge de bekentenis voorop gaan, dat het jongste, gelukkig zoo in alle opzichten geslaagde, uitstapje van den Kring de onmiddellijke bron mijner inspiratie is geworden.

Bij gemeenschappelijke samenkomsten als die van 28—29 Juni immers golft sterk 't gevoel omhoog, hoezeer wij allen, de „gros bonnets” in ons beroep zoowel als de werksters en werkers met minder dienstjaren en kleinere ervaring, bijeen gehouden worden door één machtig bindmiddel: de liefde voor ons beroep, naast het besef, dat wij op materieel, op economisch gebied, gelijksoortige belangen en analoge wenschen bezitten.

Allen die bij 't jongste uitstapje de rede van onzen voorzitter hebben aangehoord, zijn ongetwijfeld nogmaals onder den indruk gekomen van het vele, dat er „na tien jaren” in 't bestaan van den journalist ten goede is veranderd; van al datgene, wat onze maatschappelijke positie heeft verbeterd en veraangenaamd. Daarom ook waren ons uit het hart gegrepen de woorden, door collega Holsboer gesproken, dat iedere journalist een eereschuld draagt jegens den Kring, een schuld, welke ieder op eigen wijze moet trachten in te lossen.

Het zij mij vergund, één der talrijke wegen, welke m.i. tot dit doel kunnen leiden, wat nader aan te duiden.

De N. J. K. — voorzitter Hans merkte dit terecht in zijn rede op — is geen vakvereniging in den meer beperkten zin des woords; wil niet allereerst of uitsluitend „strijd-organisatie” zijn. Wij kennen in onzen Kring — gelukkig, meen ik! — dan ook niet het instituut der „vrijgestelden” en „bezoldigde propagandisten”. 't Strookt niet met het karakter onzer vereniging, om de luidruchtige werftrouwen te roeren en zóó „de massa's te scharen onder de vaan der organisatie”.

Maar dit houdt m.i. niet in, dat *iedere* vorm van propaganda voor onzen Kring „an und für sich” verwerpelijk moet worden geacht. Wij hebben zeer zeker het recht, sterker nog, den plicht, om onze vakgenooten, voor zoover zij nog niet zijn aangesloten, in te lichten omtrent datgene, wat de N. J. K. onder leiding van zijn ijverig en volhardend bestuur heeft weten te bereiken.

In dat opzicht valt wellicht nog wel een en ander te verbeteren. Er ligt voor ieder Kringlid individueel nog een belangrijk arbeidsveld braak en wij behoeven ons door overmatige bescheidenheid niet te laten weerhouden van 't voeren eener „vriendschappelijke expansie-politiek”. In 't belang van den Kring, maar tevens, en wel allereerst, in dat van onze vakgenooten! Vooral jegens de jongere generatie van hen, die in de journalistiek emplooi vonden, rust op ons de taak, haar, telkens wanneer daartoe gelegenheid is, te wijzen op datgene, wat door en onder leiding van 't Kringbestuur in 't belang van den Nederlandschen journalist tot stand gebracht is en nog steeds verricht wordt. Zonder in te sterke en bij 't individueele karakter van ons beroep niet passende pressie te vervallen, mag toch aan een collega wel eens de vraag ter ernstige overweging worden voorgelegd, of ook *zijn* belang hem niet voorschrijft, zich in de rijen van den N. J. K. te scharen.

Het ambulantisme, aan den werkkring van velen onzer verbonden, maakt het voeren dezer „expansie-politiek” zoo gemakkelijk. Herhaaldelijk komen de collega's van verschillende bladen met elkaar in aanraking. Is het dan niet de moeite waard, om, in een rustig oogenblikje, aan de totnut toe afzijdigen iets te vertellen over wat er ten goede veranderde in de Nederlandsche journalistiek en van 't aandeel, dat de Kring in die wijzigingen heeft gehad? Het werk van den Kring is een algemeen journalistiek belang, waard om te worden besproken, telkens en overal, waar journalisten

samen zijn! Niet met straffen drang van argumenten behoeven wij de „outsiders” te winnen. Laat het ons voldoende zijn, wanneer wij de vraag van 't belang eener hechte vereniging van zooveel mogelijk Nederlandsche journalisten ernstig onder hun aandacht hebben gebracht. Dan zal, daaraan valt niet te twifelen, deze „pénétration pacifique” goede vruchten afwerpen voor hen, die dank zij de werkzaamheid van den Kring hun materiele positie zoowel als de ideële omstandigheden van hun beroep geleidelijk zagen verbeteren. En niet minder voor den N. J. K., die naarmate zijn ledental groeit, de gelegenheid, om de positie van den journalist gunstig te beïnvloeden, gestadig zal zien toenemen.

Daarom: men spreke over den Kring met thans nog afzijdige vakgenooten, overal, waar zich daartoe de gelegenheid voordoet. Dan ook immers werkt men op eenvoudige wijze mede aan de aflossing van die „schuld”, welke wij allen, jongere en oudere collega's — en de jongeren niet in de laatste plaats — met den N. J. K. hebben te vereffenen.

Deventer, Juli '30.

P. A. WANSINK.

Konfectie-journalistiek.

Nog steeds heeft de heer Nijgh niet aangetoond waaraan hij het recht ontleende mij te beletten een kort afscheidswoord tot mijn lezers te richten en waarom hij, toen de fusie N. C. en Vad. mij had genoodzaakt eervol ontslag aan te vragen, weigerde een klein woord van hulde aan mijn adres van een lezer op te nemen.

„De Journalist” is een blad van journalisten voor journalisten. Daarom heb ik mijn collega's beide stukjes voorgelegd en hun gevraagd wat er aan inhoud, vorm of keuze van woorden ontbrak om de handelwijze van den heer Nijgh te verklaren en hoe zij verder over diens handelingen dachten.

Met dit journalistieke belang voor oogen, meende ik hun aandacht op het gebeurde te moeten vestigen. De polemiek met den heer Nijgh is nu zoover gevorderd, dat hij mij voorstelt als een fantast, een slecht redacteur, een eenzijdig criticus en den op één na lastigsten redacteur van alle leden der Redactie, met wien geen samenwerking mogelijk was.

Fantasie lijkt mij geen afkeurenswaardige eigenschap toe voor een journalist wiens taak het is over de muzikale kunst te schrijven; de bewijzen dat ik een goed redacteur ben heeft de heer Nijgh eigenmachtig in de prullemand geworpen, want daar behoorden deze bewijsstukken volgens den heer Nijgh, omdat ik ze niet uitdrukkelijk had teruggevraagd (gooit de heer Nijgh alles wat hem in goed vertrouwen ter hand wordt gesteld en niet uitdrukkelijk wordt teruggevraagd in de prullemand, zou ik bescheiden willen vragen); een eenzijdig criticus ben ik ongetwijfeld, maar in dezen zin, dat ik nooit mijn critieken dienstbaar maakte aan mijn werk als componist, geen concertagentuur had, geen andere dan kunstbelangen diende en niet omkoopbaar was; en wat zijn laatste beschuldiging betreft, het spijt mij slechts de lastigste op één na te zijn geweest. De vraag wie dan wel de lastigste was, zou, terloops gezegd, een aardig onderwerp voor een prijsvraag in ons blad kunnen vormen.

Wat tenslotte de samenwerking betreft, die volgens den heer Nijgh met mij niet mogelijk was, meen ik te moeten opmerken dat voor een goede samenwerking de bereidwilligheid van alle partijen noodig is. En waar de andere partij die van den heer De Lang was, is het allicht verklaarbaar, dat samenwerking met dit deel van de fusie N. C. en Vad. niet mogelijk was.

De heer Nijgh toont het juiste begrip van het woord niet te kennen. Hij spreekt voortdurend van insinuaties waar ik feiten opnoemde (o.a. het releveeren van het werpen van bewijsstukken in de prullemand en hij noemt dit nog wel een insinuatie die hij naast zich neerlegt!), zelf spreekt hij over een fusie maar wil anderen beletten dit te doen, geeft inplaats van weerleggingen, beschuldigingen, en gebruikt uitdrukkingen die beneden alle critiek zijn. Een verdere polemiek wordt op deze manier onmogelijk. Alleen zou ik mijn collega's nog willen vragen wat maandcritieken zijn. Maandauto's, maandpaarden, maandabonnementen zijn mij bekend, maar maandcritieken kende ik tot dusver niet. Ook wat een critiek is, die bij de opvattingen van anderen moet aansluiten, weet ik niet.

Een critiek behoort een persoonlijke meening te zijn en kan dus vanzelf niet bij bepaalde opvattingen aansluiten. Hoe kan men dus van een criticus verlangen, dat zijn critiek bij bepaalde opvattingen aansluit? Noemt de heer Nijgh, man van singuliere gaven, dit nu weer gebrek aan samenwerking of een insinuatie?

In de geschiedenis van de Nederlandsche journalistiek zal de fusie N.C.-Vad., welke volgens het verslag in het eigen blad van den heer Nijgh, van de lezing van Mr. Plemp van Duiveland over de ontwikkeling van de Pers, (de N.R.C. 28 Mei '30) vermoedelijk aan de N.C. het leven zal kosten, geen verheffende bladzijde vormen. Alle leden van de voormalige Redactie van de N.C. kunnen dit getuigen. Ook die leden, die nu aan het Vad. zijn verbonden. Zij allen hebben onder het regime Nijgh jaren van zenuwslopende onzekerheid en krenking doorleefd. En in het bijzonder, die leden die de „bijzondere redactie” hebben gevormd en met wier namen reclame is gemaakt om het blad zoolang in stand te houden tot het financieel belang van den heer Nijgh hun verbintenis niet langer noodig maakte. Dit ter illustratie van de voorspiegelingen welke de heer Nijgh aan de Redactie heeft gedaan bij den verkoop van de N.C. en van zijn P.S. onder zijn brief van 22-2-1922.

Onverkwikkelijk is deze discussie zeer zeker geweest, onvruchtbaar niet. Niet het laatst omdat de heer Nijgh zichzelf hierdoor in een zeer merkwaardig licht heeft geplaatst. En hiermede kan iedere journalist die den heer Nijgh nog niet kende, zijn voordeel doen.

LOUIS COUTURIER.

Auteursrecht op foto's.

Het s.-d. dagblad *Voorwaarts* had in het begin van dit jaar, bij een overzicht van het Spook op de Schiedamsche dijk te Rotterdam, een foto van het spookhuis opgenomen, waarbij als inzet waren geplaatst de portretten van eenige bewoners die toen hadden verklaard dat spookhuis te willen verlaten.

Voor het Kantongerecht te Rotterdam stond nu terecht, J. W., beklaagd als verantwoordelijk chef van de redactie van de Voorwaarts zonder daartoe gerechtigd te zijn, de portretten in dat dagblad te hebben openbaar gemaakt en geplaatst.

W. was ter terechtzitting niet verschenen.

Mej. C. R. huisvrouw van W. M. Kl. als getuigen gehoord, verklaart, dat zij door bureu opmerkzaam was gemaakt geworden op de foto's die van haar en haar man tijdens de spookhistorie op de Schiedamschedijk in de Voorwaarts waren geplaatst.

Getuige noch haar man hadden daartoe toestemming gegeven.

De journalist D. A. B. hierop als getuige gehoord, verklaart, dat toen der tijden door zijne bemoeiingen de bedoelde foto's waren geplaatst. Getuige had daartoe van die personen geen toestemming gekregen. De foto's waren aan de Voorwaarts toegezonden door een fotobureau, zoodat werd geacht tot plaatsing daarvan te kunnen over gaan zonder nadere toestemming van de desbetreffende personen.

De kantonrechter, mr. C. C. Tieleman, dadelijk uitspraak doende veroordeelde W., overeenkomstig het requisitoir van het openbaar ministerie tot een geldboete van vijf en twintig gulden sub. twee dagen hechtenis.

Textiel-journalistiek.

Wij ontvingen het volgende schrijven van Textile Mercury:

„We are desirous of publishing weekly reports on the state of trade and mill conditions in the textile centres of all countries. The information would cover cotton, wool, silk and artificial silk, and the manuscript would have to reach us not later than Tuesday morning of each week. Do you think you could help us to secure a reliable correspondent to deal with the textile trade of your country? We should be greatly obliged if you would be good enough to reply as early as possible as we would like to start this new service soon. A specimen report would be valuable, mentioning also the rate of remuneration.”

Mochten er zijn onder de collega's die zich hiervoor in aanmerking willen brengen, dat zij zich dan wenden tot Textile Mercury Limited, 20 Mount Street, Manchester.

Personalialia en Berichten.

— Met ingang van 1 Juli a.s. is eervol ontslag verleend aan den heer CHR. A. VIEWEG, als directeur en hoofd-redacteur der *Prov. Geldersche- en Nijmeegsche Courant*. Als zijn opvolger in beide functies is benoemd de heer D. MANASSEN.

— Tot lid van de Maatschappij van Nederlandsche Letterkunde is benoemd coll. D. KOUWENAAR te Amsterdam.

C. L. F. Sarlet.

Collega C. L. F. Sarlet de Soiron heeft 5 Juli zijn 45-jarig ambtsfeest gevierd.

Een zeldzaam jubilé. Op grootsche wijze is het herdacht en daarbij bleek hoezeer deze jubilaris in zijn kring en in zijn woonplaats geacht en geëerd is. Er was een eerecomité C. Maarschalk, Eere-Voorzitter, Burgemeester van Haarlem; Jhr. Mr. J. W. G. Boreel van Hogelanden, Oud-Burgemeester van Haarlem, Oud-Lid van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland; Edo J. Bergsma, Voorzitter A.N.W.B., Burgemeester van Enschede; Mr. J. Enschedé, Lid der Firma Joh. Enschedé & Zoonen; Mr. J. N. J. E. Heerkes Thijssen, Wethouder van Haarlem, Lid der Eerste Kamer van de Staten-Generaal; Jhr. Mr. D. E. van Lennep, Oud-Lid van Ged. Staten van N.-Holland, Oud-Burgemeester van Heemstede; R. G. Rijkens, Burgemeester van Velsen; Mr. A. J. van Waveren, Oud-Hoofdredacteur van de *Oprechte Haarlemsche Courant*.

Er was een huldigingscomité en op Zaterdag 5 Juli hebben allen hun hulde betuigd.

Aanvankelijk was de heer Sarlet werkzaam ter gemeentesecretarie van De Rijk, waar de liefde voor de journalistiek bij hem rijpte en hij de eerste gelegenheid aangreep om zich daar met geheel zijn hart aan te wijden.

Hij kwam in 1890 in dienst van de firma Enschedé & Zn. en zijn eerste verslag in de Opr. Haarl. Crt. is in den loop der jaren door vele andere gevolgd in datzelfde blad, en in het Bijblad voor Haarlem en Omstreken (later Stads-Editie). Alle munten uit door nauwkeurigheid en juistheid, want collega Sarlet is een nauwgezet man, die zorg aan zijn werk besteedt. Zijn geheele journalistieke arbeid ligt in Haarlem, want slechts enkele jaren was hij buiten de stad gevestigd, toen hij optrad als hoofdredacteur van de *Weesper Courant*, *Diemer Courant* en de *Meerkring*. In welk groot aanzien de heer Sarlet in Haarlem stond, welke goede persoonlijke hoedanigheden hem immer sierden en hoeveel vrienden hij zich daardoor verworven had, bleek wel toen hij in Haarlem terugkeerde en daar met vreugde door zijn oude vrienden werd ontvangen.

Collega J. H. van Oosten, Voorzitter van den Haarl. Journalistenkring en vertegenwoordiger van het Kringbestuur heeft den jubilaris toegesproken en hem in zijn kwaliteiten die vele zijn gehuldigd. Een boekwerk werd hem als geschenk aangeboden.

De wethouder van Haarlem, Mr. Heerkes Thijssen, voerde namens het Eerecomité het woord.

Tal van gelukwenschen vielen den jubilaris ten deel. Het Kringbestuur zond hem bloemen.

Te dezer plaatse wenschen wij dezen Haarlemschen nestor nog eens hartelijk geluk. Hij is in den Kring geen onbekende; aan het Kringleven neemt hij hartelijk deel en zijn verschijning doet ons altijd heel veel genoegen.

Wat niet in Baedeker staat.

In samenwerking met de Alg. Ned. Ver. voor Vreemdelingenverkeer heeft de uitgever A. J. G. Strengholt te Amsterdam een serie boekjes op zijn program gezet waarin over eenige steden en provincies van ons land bijzonderheden zullen worden verteld, datgene „wat niet in Baedeker staat”. Het eerste boekje is verschenen en betreft onze hoofdstad.

Het is voor het grootste gedeelte door journalisten geschreven en het krijgt daardoor dus een vlot karakter. Van Wermeskerken, Sand, Van Deventer, Van Dam, Barbarossa, Meerum Terwogt, Jongasma, Jan Feith vinden wij onder de medewerkers. Ieder vertelt wat goeds, wat moois, wat aardigs, wat interessants van Amsterdam en voor een niet-Amsterdammer is het vól-op te genieten. Aardige teekeningen, caricaturen, foto's illustreeren het keurig uitgegeven boekje. Inderdaad wat hier verteld wordt, staat niet in Baedeker. 't Is een aardig idee geweest deze serie en als alle andere exemplaren uitvallen als dit, is ons land een bibliotheekje rijker dat heel veel nut kan stichten.

Het boekje zou buiten het terrein van ons orgaan vallen indien wij hier niet journalistiek werk in zagen en wij vooral de jongere collega's eens wilden wijzen op dit werk dat hun tot leering kan strekken.

— De heer GEORGE STEWART, die eenige jaren in Rotterdam in de journalistiek is werkzaam geweest en thans verbonden is aan het News Departement van het ministerie van buitenlandsche zaken te Londen is benoemd tot C.B.E. commander in the order of the British Empire.

Maurits Wagenvoort, De Vrijheidszoeker.

Toen ik eenigen tijd geleden collega Wagenvoort om een autobiografie vroeg bij zijn portret in het Jaarboekje, verwees hij naar het boek van zijn hand dat spoedig zou verschijnen en waarin zijn levensgeschiedenis zou staan. Inmiddels is het boek verschenen, een lijvig deel onder den titel „De Vrijheidszoeker”, uitgegeven bij Meulenhoff in Amsterdam. Vrijheidszoeker, dat is Wagenvoort, globetrotter, avonturier, maar bovendien een voortreffelijk schrijver, glad journalist, knap letterkundige, scherp opmerker en psycholoog. Alles te samen de man, die eens iets bizonders kan leveren. En dat deed hij in dit boek. Ik hou niet van romans, maar als ze waren als deze „roman van het werkelijke leven” zooals Wagenvoort zijn boek noemt, dan zou het anders zijn. De lectuur boeide mij voortdurend, voor mij een persoonlijk criterium dat het boek de moeite waard is. Wagenvoort vertelt prettig en eenvoudig, beschrijft zeer duidelijk en concludeert scherpzinnig. Zijn geheele leven heeft hij te boek gesteld en een groot deel daarvan zit aan de journalistiek vast. Daarom alleen reeds moet iedere journalist het lezen. Hij kan er . . . ook veel uit leeren.

Geen citaten wil ik geven, nog minder opmerkingen plaatsen, maar alleen warm en krachtig aanbevelen om het boek te lezen, ook uit respect voor dezen bekwamen collega, wiens werk een zeer voorname plaats in onze letterkunde inneemt en wiens werk journalistiek ten voorbeeld mag worden gesteld.

H. G. Cannegieter, Als het leven lokt.

Juist had ik Wagenvoort's boek gelezen toen er weer een roman van een collega binnenkwam. Onze Haarlemsche collega Cannegieter is de auteur en zijn boek „Als het leven lokt”, kwam bij Veen in Amsterdam van de pers.

Een roman uit een klein hoekje van de journalistieke wereld. Franeker is het hoekje, waar een knus nieuwsblaadje verschijnt, dat door een jongen man „geërfd” werd van zijn oom. Vier dagen uit het leven van dezen neef, den journalist, brachten zooveel interessants, dat er een boek van te maken was. En hoe? Soms is het verhaal weleens al te onwaarschijnlijk in onzen tijd en waant men zich vijftig jaar terug maar misschien is Franeker niet „bij”. 't Is een gezellig vaak grappig dikwijls geestig verhaal, dat Cannegieter op aantrekkelijke wijze opdischt. Vooral in den dialoog is hij heel goed op dreef. De vlotte stijl van den journalist weerhoudt hem van het litterair woord-gepeuter.

Een boek, dat eenige genoegelijke uren bezorgt; voor journalisten dubbel interessant omdat het uit hun eigen wereld komt.

— Collega FREDERIKS deelt ons mede, dat in een door de directie van Aneta rondgezonden vertrouwelijk schrijven een verklaring voorkomt, aangaande de stappen, die destijds gedaan zijn tot voorkoming van den clandestienen verkoop van Aneta aan Reuter, welke hij als in strijd met de waarheid moet wraken.

Hij acht het niet oirbaar, hangende het onderzoek der door de Indische Regeering na de verschijning van dat stuk ingestelde Aneta-Commissie, in het openbaar op deze verklaring *gedocumenteerd* commentaar te leveren en verzoekt daarom de collega's, die bedoeld stuk mochten hebben ontvangen, hun oordeel hieromtrent op te schorten, totdat deze Commissie met haar rapport gereed zal zijn.

Op andere onjuistheden te zijnen aanzien in het Aneta-stuk, als zijnde z.i. niet van zóó groot belang als deze gelegenheid, wenscht hij niet in te gaan.

Ibero American Press Directory.

Een volledige lijst van Amerikaansche bladen voor de Spaansch en Portugeesch sprekende landen is onder den titel Ibero-American Red Book, Anuario de la Prensa Ibero-Americana bij den Pan American News Service 220 East 42 N D Street New-York City verschenen.

Argentinië, Bolivia, Brazilië, Chili, Columbia, Costa Rica, Cuba, Dominicana, Ecuador, Guatemala, Mexico, Nicaragua, Panama, Peru, Puerto Rico, Salvador, Uruquay, Venezuela zijn in dit keurig uitgevoerde boekje vertegenwoordigd.

Er zijn vier afdelingen. I Kranten, tijdschriften enz.; II Advertentie-bureau's; III Handelaren in alle materiaal voor het krantenbedrijf en IV Lijst van steden enz.

Voor wie belang heeft bij dat deel van de wereld is het een voortreffelijk adresboek.